

Το Βιβλίο του Δανιήλ - Εκατόν Σαράντα Επτά

Ο Ρόλος των Θρησκευτικών Κινήματων στη Διαμόρφωση της Αμερικανικής Πολιτικής: Από τον Pat Robertson στον Christian Coalition

Jeff Pippenger

2024-03-20

Τελειώσαμε το προηγούμενο άρθρο με την ακόλουθη παράγραφο:

«Η θαυματουργός δύναμη που εκδηλώνεται μέσω του πνευματισμού θα ασκήσει την επιρροή της εναντίον εκείνων που επιλέγουν να υπακούουν στον Θεό μάλλον παρά στους ανθρώπους. Ανακοινώσεις από τα πνεύματα θα δηλώνουν ότι ο Θεός τα έστειλε για να πείσουν εκείνους που απορρίπτουν την Κυριακή για το σφάλμα τους, βεβαιώνοντας ότι οι νόμοι της χώρας πρέπει να υπακούονται όπως ο νόμος του Θεού. Θα θρηνούν για τη μεγάλη ανομία στον κόσμο και θα υποστηρίζουν τη μαρτυρία των θρησκευτικών διδασκάλων ότι η έκπτωση των ηθών οφείλεται στη βεβήλωση της Κυριακής. Μεγάλη θα είναι η αγανάκτηση που θα εγερθεί εναντίον όλων όσοι αρνούνται να δεχθούν τη μαρτυρία τους.» Η Μεγάλη Διαμάχη, 589, 590.

Η «μαρτυρία των θρησκευτικών διδασκάλων ότι η εκπεσμένη κατάσταση των ηθών προκαλείται από τη βεβήλωση της Κυριακής» αποτελεί ορόσημο της ιστορίας που οδηγεί στην επιβολή της λατρείας του ήλιου στις Ηνωμένες Πολιτείες. Ο Πατ Ρόμπερτσον, ο Αμερικανός τηλεευαγγελιστής και ιδρυτής του Christian Broadcasting Network (CBN) και του Christian Coalition, έθεσε υποψηφιότητα για Πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών στις προκριματικές εκλογές των Ρεπουμπλικανών το 1988. Η εκστρατεία του Ρόμπερτσον επικεντρώθηκε στην κινητοποίηση συντηρητικών χριστιανών ψηφοφόρων και στην προώθηση κοινωνικών και ηθικών ζητημάτων ευθυγραμμισμένων με τις ευαγγελικές του πεποιθήσεις. Κατά τον καιρό του τέλους, το 1989, στην ιστορία του πρώτου από τους οκτώ τελευταίους προέδρους, ο ηγέτης και ιδρυτής του Christian Coalition έθεσε υποψηφιότητα για πρόεδρος. Η προεδρική ιστορία του Ρήγκαν προτυπώνει την ιστορία του τελευταίου Ρεπουμπλικανού προέδρου.

Οι κρίσεις του Θεού πρόκειται να διαμορφώσουν το περιβάλλον που εκπληρώνει το προηγούμενο απόσπασμα από το The Great Controversy και το οποίο παραλληλίζεται με το έργο του Christian Coalition. Το Christian Coalition προέκυψε για να αντιμετωπίσει τα ηθικά και κοινωνικά προβλήματα τα οποία η Αδελφή White προσδιορίζει ως αδύνατον να επιλυθούν από εκείνους που κρατούν τα ηνία της κυβερνήσεως. Το Christian Coalition, στην ιστορία του Reagan, αντιπροσωπεύει ένα παρόμοιο κίνημα στο πολύ εγγύς μέλλον. Προφητικώς, το Christian Coalition προτυπώθηκε από το National Reform Movement κατά την κρίση του νόμου της Κυριακής, η οποία συνδεόταν με τα Blair Bills στις δεκαετίες του 1880 και 1890. Το National Reform Movement συγκροτήθηκε το 1888, και η Αδελφή White απευθύνθηκε συγκεκριμένα σε εκείνο το κίνημα στα συγγράμματά της.

«Μεγάλη κρίση αναμένει τον λαό του Θεού. Κρίση αναμένει τον κόσμο. Ο πλέον κοσμοϊστορικός αγώνας όλων των αιώνων βρίσκεται ακριβώς προ των πυλών. Γεγονότα τα οποία επί περισσότερο από σαράντα έτη, με βάση την αυθεντία του προφητικού λόγου,

διακηρύσσαμε ότι επίκειται, τώρα λαμβάνουν χώρα ενώπιον των οφθαλμών μας. Ήδη το ζήτημα μιας τροποποίησης του Συντάγματος, η οποία περιορίζει την ελευθερία της συνειδήσεως, έχει τεθεί ενώπιον των νομοθετών του έθνους. Το ζήτημα της επιβολής της τηρήσεως της Κυριακής έχει καταστεί θέμα εθνικού ενδιαφέροντος και σπουδαιότητας. Γνωρίζουμε πολύ καλά ποιο θα είναι το αποτέλεσμα αυτής της κινήσεως. Αλλά είμαστε έτοιμοι για την έκβαση; Έχουμε εκπληρώσει πιστά το καθήκον που ο Θεός μάς έχει αναθέσει, να προειδοποιήσουμε τον λαό για τον κίνδυνο που βρίσκεται ενώπιόν του;»

«Υπάρχουν πολλοί, ακόμη και μεταξύ εκείνων που συμμετέχουν σε αυτό το κίνημα για την επιβολή της Κυριακής, οι οποίοι είναι τυφλωμένοι ως προς τα αποτελέσματα που θα ακολουθήσουν αυτή την ενέργεια. Δεν βλέπουν ότι στρέφονται ευθέως εναντίον της θρησκευτικής ελευθερίας. Υπάρχουν πολλοί που ποτέ δεν κατανόησαν τις αξιώσεις του βιβλικού Σαββάτου και το ψευδές θεμέλιο επάνω στο οποίο στηρίζεται ο θεσμός της Κυριακής. Κάθε κίνηση υπέρ της θρησκευτικής νομοθεσίας είναι στην πραγματικότητα πράξη παραχώρησης προς τον παπισμό, ο οποίος επί τόσους αιώνες πολεμούσε αδιάκοπα την ελευθερία της συνείδησης. Η τήρηση της Κυριακής οφείλει την ύπαρξή της ως λεγόμενος χριστιανικός θεσμός στο “μυστήριο της ανομίας” και η επιβολή της θα αποτελεί έμπρακτη αναγνώριση των αρχών που είναι ο ίδιος ο ακρογωνιαίος λίθος του Ρωμαιοκαθολικισμού. Όταν το έθνος μας αποκηρύξει κατ’ αυτόν τον τρόπο τις αρχές της διακυβέρνησής του, ώστε να θεσπίσει νόμο περί Κυριακής, ο Προτεσταντισμός με αυτή την πράξη θα ενώσει τα χέρια με τον παπισμό· δεν θα είναι τίποτε άλλο παρά να δώσει ζωή στην τυραννία που επί μακρόν παρακολουθούσε με ζωνήρη προσμονή την ευκαιρία της να ορμήσει και πάλι σε ενεργό δεσποτισμό.»

«Το κίνημα της Εθνικής Μεταρρυθμίσεως, ασκώντας την εξουσία της θρησκευτικής νομοθεσίας, όταν αναπτυχθεί πλήρως, θα εκδηλώσει την ίδια μισαλλοδοξία και καταπίεση που επικράτησαν κατά τους παρελθόντες αιώνες. Τα ανθρώπινα συμβούλια τότε οικειοποιήθηκαν τα προνόμια της Θεότητας, συντρίβοντας υπό τη δεσποτική τους ισχύ την ελευθερία της συνειδήσεως· και φυλάκιση, εξορία και θάνατος επακολούθησαν για όσους αντιτάχθηκαν στα προστάγματά τους. Εάν ο παπισμός ή οι αρχές του νομοθετηθούν και πάλι ώστε να αποκτήσουν εξουσία, οι πυρές του διωγμού θα αναζωπυρωθούν εναντίον εκείνων που δεν θα θυσιάσουν τη συνείδηση και την αλήθεια από υποταγή στις πλάνες του πλήθους. Το κακό αυτό βρίσκεται στο κατώφλι της πραγματώσεώς του.»

«Όταν ο Θεός μάς έχει δώσει φως που μας δείχνει τους κινδύνους που βρίσκονται μπροστά μας, πώς μπορούμε να σταθούμε καθαροί ενώπιόν Του, αν αμελούμε να καταβάλουμε κάθε προσπάθεια που είναι στην εξουσία μας, για να το θέσουμε ενώπιον του λαού; Μπορούμε να αρκεσθούμε στο να τους αφήσουμε να αντιμετωπίσουν αυτό το βαρυσήμαντο ζήτημα χωρίς προειδοποίηση;»

«Ενώπιόν μας ανοίγεται η προοπτική ενός παρατεταμένου αγώνα, με κίνδυνο φυλακίσεως, απώλειας περιουσίας, ακόμη δε και αυτής της ζωής, για την υπεράσπιση του νόμου του Θεού, ο οποίος καταργείται από τους νόμους των ανθρώπων. Στην περίπτωση αυτή, η κοσμική πολιτική θα προτρέπει σε εξωτερική συμμόρφωση προς τους νόμους της χώρας, χάριν ειρήνης και αρμονίας. Και υπάρχουν μερικοί που θα προτρέπουν σε μια τέτοια πορεία ακόμη και από

τη Γραφή: “Πᾶσα ψυχή ἐξουσίαις ὑπερεχούσαις ὑποτασέσθω... αἱ δὲ οὐ̄σαι ἐξουσίαι ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τεταγμέναι εἰσίν.”»

«Αλλά ποια υπήρξε η πορεία των δούλων του Θεού κατά τους περασμένους αιώνες; Όταν οι μαθητές κήρυτταν τον Χριστό και τούτον εσταυρωμένον, μετά την ανάστασή Του, οι άρχοντες τούς διέταξαν να μη λαλούν πλέον ούτε να διδάσκουν στο όνομα του Ιησού. “Αλλά ο Πέτρος και ο Ιωάννης, αποκρινόμενοι, είπαν προς αυτούς· Εάν είναι δίκαιο ενώπιον του Θεού να ακούμε εσάς μάλλον παρά τον Θεό, κρίνετε. Διότι δεν μπορούμε να μη λαλούμε όσα είδαμε και ακούσαμε.” Εξακολούθησαν να κηρύττουν τα αγαθά νέα της σωτηρίας διά του Χριστού, και η δύναμη του Θεού έδιδε μαρτυρία στο μήνυμα.» Testimonies, τόμος 5, 711–713.

Οι κρίσεις του Θεού πρόκειται να διαμορφώσουν, στις Ηνωμένες Πολιτείες, ένα περιβάλλον στην κοινωνική, οικονομική και θρησκευτική σφαίρα, το οποίο δημιουργεί τη λογική βάση ώστε οι θρησκευτικοί ηγέτες να αρχίσουν να καλούν σε αναβίωση της δημόσιας ηθικής, όπως προτυπώθηκε κατά τις δεκαετίες του 1880 και του 1890, και κατόπιν ξανά στην ιστορία του προέδρου ο οποίος επισήμανε τον καιρό του τέλους το 1989. «Μία μεγάλη κρίση αναμένει τον λαό του Θεού. Μία κρίση αναμένει τον κόσμο.» Η Αδελφή White θέτει δύο ερωτήματα: «Όταν ο Θεός μάς έχει δώσει φως που δείχνει τους κινδύνους που βρίσκονται ενώπιόν μας, πώς μπορούμε να σταθούμε καθαροί ενώπιόν Του, αν αμελήσουμε να καταβάλουμε κάθε προσπάθεια που είναι στην εξουσία μας για να το φέρουμε ενώπιον του λαού; Μπορούμε να αρκεσθούμε στο να τους αφήσουμε να αντιμετωπίσουν αυτό το βαρυσήμαντο ζήτημα χωρίς προειδοποίηση;»

Ποιο φως έχει υπάρξει που να φανερώνει τους κινδύνους οι οποίοι βρίσκονται ενώπιόν μας, και αν δεν έχει υπάρξει κανένα φως, πώς θα μπορούσε ένας Θεός αγάπης να καταστήσει τον λαό Του υπόλογο επειδή δεν παρουσίασε ένα προειδοποιητικό μήνυμα, εάν δεν είχε ποτέ ακούσει αυτό το προειδοποιητικό μήνυμα; Αγαπητέ Αναγνώστη, θα λογοδοτήσετε για το φως που αντιπροσωπεύεται από αυτά τα άρθρα.

Οι συγκεκριμένες περιγραφές των χαρακτηριστικών της δημοκρατικής δράκοντος εξουσίας, της ρεπουμπλικανικής ψευδοπροφητικής εξουσίας, της παπικής εξουσίας, του Ίσλάμ και της Λαοδικειακής Έκκλησίας των Αντβεντιστών, καθώς και του κυριολεκτικού Ίσραήλ, στα παρόντα άρθρα θα θεωρηθούν από τους κατέχοντες την εξουσίαν ως λόγος μίσους· άλλ' αυτά άποτελούν τὸ μήνυμα τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ, τὸ ὁποῖο ἐδραιώνεται διὰ τῆς μεθοδολογίας τοῦ «γραμμῆ ἐπὶ γραμμῆν», καὶ αὐταὶ οἱ γραμμὲς βοῶσιν ὅτι οἱ κρίσεις τοῦ Θεοῦ πρόκειται νὰ ἀυξηθοῦν καὶ νὰ ἐνταθοῦν ὡς πρὸς τὴ συχνότητά τους.

Προφητικώς, ο Χριστιανικός Συνασπισμός που συγκροτήθηκε στην ιστορία ακριβώς πριν από τον καιρό του τέλους, το 1989, έχει σπουδαιότερη εφαρμογή από μια απλή παραλληλία προς τη δεκαετία του 1880 και τη δεκαετία του 1890. Στο χωρίο που μόλις παραθέσαμε από την Αδελφή White, προσδιορίζει τον πνευματισμό ως έναν από τους δύο τρόπους με τους οποίους ο Σατανάς αιχμαλωτίζει τον κόσμο, και κατόπιν αφιερώνει ορισμένα λόγια για να αναφερθεί στα θαύματα που θα επιτελέσει.

Μετά τις εκλογές του 1988, δηλαδή μετά την έλευση του Christian Coalition, υπήρξε μια τεράστια εκδήλωση σατανικών θαυμάτων στη σφαίρα του δράκοντος, στη σφαίρα του θηρίου και στη

σφαίρα του ψευδοπροφήτη. Είναι σημαντικό να ευθυγραμμισθούν ορθώς τα φαινόμενα αυτά, διότι προτυπώνουν την έλευση του Σατανά, ο οποίος θα υποδυθεί τον Χριστό, μετά τον νόμο της Κυριακής που πρόκειται σύντομα να επιβληθεί στις Ηνωμένες Πολιτείες.

Στον χώρο του Καθολικισμού, κατά τη δεκαετία του 1990 ο κόσμος παρακολουθούσε τις εμφανίσεις της λεγόμενης παρθένου Μαρίας, μαζί με τα συνοδευτικά θαύματα αιμορραγουσών αγαλμάτων αγίων, θαύματα εμφανίσεων στον ουρανό, βροχή από πέταλα λουλουδιών από ανέφελους ουραμούς, και άλλα παράλογα σατανικά θαύματα. Προσκυνήματα χιλιάδων ανθρώπων από όλον τον κόσμο πραγματοποιούνταν μαζικά κατά την περίοδο εκείνη, καθώς παρασύρονταν στις πλάνες που επιτελούνταν μέσω αυτών των γεγονότων. Βιβλία γράφτηκαν γι' αυτά, δημοσιογράφοι τα διερεύνησαν, περιοδικά όπως το Time και το Newsweek παρουσίασαν αυτά τα πράγματα στο εξώφυλλό τους.

Στη σφαίρα του δράκοντος, τα ινδουιστικά αγάλματα της Ινδίας εκδήλωσαν σατανικά θαύματα, καθώς τα αγάλματα έπιναν με κουτάλια ή ποτήρια τις σπονδές ποτών που τοποθετούνταν στα στόματά τους. Το φαινόμενο, που άρχισε σε ένα μικρό χωριό της Ινδίας, εξαπλώθηκε, όπως οι βάτραχοι της Αιγύπτου, σε ολόκληρη τη χώρα. Οι τηλεοπτικές ειδήσεις του BBC έκαναν σχολιασμό πάνω στο φαινόμενο και, ως υστερόβουλη σκέψη, ο τηλεοπτικός ανταποκριτής του BBC έθεσε το ερώτημα: «Αναρωτιέμαι τι θα συνέβαινε αν πηγαίναμε αύριο στο Μουσείο του Λονδίνου και προσφέραμε σε ένα από τα ινδουιστικά αγάλματα ένα ποτήρι γάλα;» Οι βραδινές ειδήσεις της επόμενης ημέρας έδειξαν τον ίδιο ακριβώς ανταποκριτή στο Μουσείο του Λονδίνου και, ενώ οι κάμερες κατέγραφαν, προσέφερε στο μεγάλο ινδουιστικό άγαλμα ένα ποτήρι γάλα. Όταν το ποτήρι άγγιξε τα χείλη του αγάλματος, το γάλα αναρροφήθηκε αμέσως μέσα στο άγαλμα.

Εντός του πνευματισμού των προφητειών των Αμερικανών Ινδιάνων, ο λευκός βούβαλος γνωστός ως «Miracle» γεννήθηκε στις 20 Αυγούστου 1994, στη φάρμα των Dave και Valerie Heider κοντά στο Janesville του Wisconsin. Η Miracle γεννήθηκε με λευκό τρίχωμα, και η γέννησή της θεωρήθηκε από ορισμένους ως εκπλήρωση μιας προφητείας των Ιθαγενών Αμερικανών. Σε διάφορες παραδόσεις των Ιθαγενών Αμερικανών, η γέννηση ενός λευκού βουβάλου θεωρείται ιερό και εξέχουσας σημασίας γεγονός, συμβολίζοντας την ενότητα, την ειρήνη και την πνευματική ανανέωση. Η Miracle προσέελκυσε ευρεία προσοχή και έγινε σύμβολο ελπίδας και πνευματικής σημασίας για πολλούς ανθρώπους. Η προφητεία του λευκού βουβάλου ανάγεται στο παρελθόν και συνδέεται άμεσα με το ιερότερο κειμήλιο της πνευματιστικής θρησκείας των ιθαγενών Αμερικανών, διότι στην αρχική αφήγηση περί του λευκού βουβάλου εισήχθη στον πολιτισμό η «πίπα της ειρήνης».

Το 1994, στον χώρο του ψευδοπροφήτη της αποστατημένης Προτεσταντικής πίστης, το κίνημα του «Αγίου Γέλωτος», γνωστό και ως «Η Ευλογία του Τορόντο», άρχισε τον Ιανουάριο του 1994 στην εκκλησία Toronto Airport Vineyard Church (σήμερα γνωστή ως Catch The Fire Toronto) στο Τορόντο, Οντάριο, Καναδάς. Κατά τη διάρκεια μιας σειράς συναθροίσεων αναζωπύρωσης υπό την ηγεσία των ποιμένων John και Carol Arnott, το φαινόμενο του ανεξέλεγκτου γέλωτος, μαζί με άλλες εκδηλώσεις όπως τρέμουλο, κλάμα και πτώση στο έδαφος, ή η μίμηση ζώων και των φωνών των ζώων (συχνά αναφερόμενο ως το να είναι κανείς «θανατωμένος εν Πνεύματι» ή «μεθυσμένος εν Κυρίω»), άρχισε να εκδηλώνεται μεταξύ των παρευρισκομένων.

Το γέλιο και οι άλλες εκδηλώσεις αποδίδονταν από τους συμμετέχοντες στην παρουσία και στο έργο του Αγίου Πνεύματος, γεγονός που οδήγησε στη χρήση του όρου «Άγιο Γέλιο» για την περιγραφή του φαινομένου. Οι αναζωπυρωτικές συναθροίσεις στην εκκλησία Toronto Airport Vineyard προσέλκυσαν την προσοχή και επισκέπτες από ολόκληρο τον κόσμο, οδηγώντας στη διάδοση του κινήματος σε άλλες εκκλησίες και κοινότητες. Άνθρωποι έρχονταν από κάθε μέρος του κόσμου για να βιώσουν το γέλιο, και όταν επέστρεφαν στις εκκλησίες τους, οι εκκλησίες εκείνες συχνά άρχιζαν τότε να εκδηλώνουν τις ίδιες δαιμονικές εκδηλώσεις.

Ο Πατ Ρόμπερτσον ίδρυσε το Christian Broadcasting Network (CBN) το 1960. Το CBN υπήρξε ένα από τα πρώτα τηλεοπτικά δίκτυα αφιερωμένα σε χριστιανικό πρόγραμμα και διαδραμάτισε σημαντικό ρόλο στην ανάπτυξη της βιομηχανίας χριστιανικών ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων στις Ηνωμένες Πολιτείες. Με την πάροδο των ετών, το CBN διεύρυνε την εμβέλειά του και την επιρροή του μέσω της τηλεόρασης, του ραδιοφώνου και των ψηφιακών μέσων, καθιστάμενο έναν από τους μεγαλύτερους χριστιανικούς οργανισμούς μέσωσων ενημέρωσης στον κόσμο.

Το 1988, ίδρυσε τον Christian Coalition και έθεσε υποψηφιότητα για την προεδρία των Ηνωμένων Πολιτειών. Οι πεποιθήσεις του ανάγονται στο National Reform Movement και στο Lord's Day Alliance. Αμφότερες αυτές οι οργανώσεις άρχισαν το 1888 και υποστήριζαν διάφορες κοινωνικές μεταρρυθμίσεις βασισμένες σε χριστιανικές αρχές, περιλαμβανομένων της απαγόρευσης του αλκοόλ, του δικαιώματος ψήφου των γυναικών και της τήρησης του Σαββάτου (Κυριακής) ως ημέρας αναπαύσεως και λατρείας. Το κίνημα επηρεάστηκε από τον ευαγγελικό Προτεσταντισμό και επιδίωκε να εγκαθιδρύσει ένα «χριστιανικό έθνος» καθοδηγούμενο από βιβλικές αρχές. Ο Robertson εκπροσωπούσε τις ίδιες αρχές τόσο με το National Reform Movement όσο και με το Lord's Day Alliance. Για τον λόγο αυτόν, ίδρυσε επίσης το Regent University.

Ο Πατ Ρόμπερτσον ίδρυσε το Πανεπιστήμιο Regent το 1977, σε συμφωνία με την καθολική διδασκαλία την οποία ο Ουίλλιαμ Μίλλερ αντιτάχθηκε τόσο τολμηρά. Ο Καθολικισμός και ο αποστάτης Προτεσταντισμός χρησιμοποιούν μια σατανική βιβλική μεθοδολογία, η οποία, μεταξύ άλλων ακαθαγίαστων καρπών, παράγει την πεποίθηση ότι θα υπάρξουν χίλια έτη ειρήνης προτού ο Ιησούς πράγματι επιστρέψει. Ο Ρόμπερτσον πιστεύει ότι το πανεπιστήμιό του εκπαιδεύει άνδρες και γυναίκες ώστε να είναι εκείνοι που θα διοικήσουν τη χιλιετή κυβέρνηση του Χριστού κατά τη διάρκεια της βιβλικής Χιλιετίας. Ο όρος «regent» σημαίνει κάποιον που ενεργεί ως αντιπρόσωπος ή αναπληρωτής ενός άρχοντος ή μονάρχη, ο οποίος βρίσκεται εκτός της χώρας.

Πριν από τον καιρό του τέλους, το 1989, αρχίζοντας τουλάχιστον ήδη από το 1960, εμφανίσθηκαν στην ιστορία τα σύγχρονα αντίστοιχα των οργανώσεων που προωθούσαν τη νομοθεσία της Κυριακής το 1888. Μετά το 1989, σατανικές εκδηλώσεις συγκλόνισαν και τα τρία στοιχεία του θρησκευτικού βασιλείου του δράκοντος, του θηρίου και του ψευδοπροφήτη. Ο Ιησούς ταυτίζει πάντοτε το τέλος ενός πράγματος με την αρχή ενός άλλου, και το 1989, «ο καιρός του τέλους» στο εδάφιο σαράντα του ενδεκάτου κεφαλαίου του Δανιήλ, σηματοδοτεί την έναρξη μιας προφητικής περιόδου που καταλήγει στον προσεχή νόμο της Κυριακής του εδαφίου σαράντα ενός. Όταν αυτός ο νόμος της Κυριακής επιβληθεί, ο Σατανάς εμφανίζεται να «πλαστοπροσωπεί» τον Χριστό, και αρχίζει η κορυφαία πράξη της απάτης του, με θαύματα και θεραπείες.

Η ιστορία που αρχίζει εκείνη την προφητική περίοδο προσδιορίζει ένα έργο ενός αποστάτου Προτεσταντικού κινήματος, το οποίο οδηγεί στον κυριακάτικο νόμο, που προτυπώθηκε από το 1989, την αρχή εκείνης της περιόδου. Το 1989, το «τείχος» του «σιδηρού παραπετάσματος» κατέρρευσε, και στο τέλος αυτής της περιόδου καταρρέει το «τείχος του διαχωρισμού Εκκλησίας και Κράτους». Η αρχή της περιόδου σηματοδοτεί τους δύο πρώτους προέδρους των οκτώ τελικών προέδρων. Η αρχή σηματοδοτεί τον παπισμό να υπερνικά τον εχθρό του, την αθεΐα, στη Σοβιετική Ένωση, και το τέλος σηματοδοτεί τον παπισμό να υπερνικά τον εχθρό του, τον Προτεσταντισμό, στις Ηνωμένες Πολιτείες. Η αρχή προσδιορίζει τον πρώτο από εκείνους τους οκτώ προέδρους (έναν Ρεπουμπλικανό), να ενώνει τα χέρια με τον αντίχριστο της βιβλικής προφητείας, και το τέλος σηματοδοτεί τον τελευταίο από εκείνους τους οκτώ προέδρους να ενώνει τα χέρια με τον αντίχριστο της βιβλικής προφητείας. Εκείνος ο πρώτος πρόεδρος θεωρείται υπεύθυνος για την πτώση του τείχους, και ο τελευταίος είναι εκείνος που θα οικοδομήσει το τείχος.

Το 1960, έως και τον καιρό του τέλους το 1989, άρχισε το σύγχρονο Εθνικό Μεταρρυθμιστικό Κίνημα. Μετά την εκλογή, άρχισαν σατανικά θαύματα. Πριν από τον νόμο της Κυριακής, η τελική εκδήλωση των εθνικών μεταρρυθμιστών θα υψώσει και πάλι την πολιτική της κεφαλή. Κατά τον νόμο της Κυριακής, έχει έλθει ο καιρός για τη θαυμαστή ενέργεια του Σατανά. Πριν από τον νόμο της Κυριακής, θα υπάρξουν, από προφητική αναγκαιότητα, κρίσεις οι οποίες όχι μόνον θα αφαιρέσουν την εθνική ευημερία των Ηνωμένων Πολιτειών, αλλά οι κρίσεις αυτές, από προφητική αναγκαιότητα, θα πρέπει να είναι τόσο σφοδρές και φοβερές, ώστε να τεθεί σε ισχύ η λογική που επιτρέπει σε εκείνους του τελικού εθνικού μεταρρυθμιστικού κινήματος, τους Χριστιανούς Εθνικιστές, να προσδιορίζουν ως αιτία αυτών των κρίσεων τους πολίτες που βεβηλώνουν εκείνο που αυτοί αποκαλούν Ημέρα του Κυρίου.

Θα συνεχίσουμε αυτή τη μελέτη στο επόμενο άρθρο.

«Εάν ο λαός μας εξακολουθήσει να βρίσκεται στην άτονη στάση στην οποία υπήρξε, ο Θεός δεν μπορεί να εκχύσει επ' αυτούς το Πνεύμα Του. Είναι απροετοίμαστοι να συνεργαστούν μαζί Του. Δεν έχουν αφυπνιστεί ως προς την κατάσταση και δεν αντιλαμβάνονται τον απειλούμενο κίνδυνο. Θα έπρεπε τώρα, όπως ποτέ άλλοτε, να αισθάνονται την ανάγκη τους για επαγρύπνηση και συντονισμένη δράση.»

«Το ιδιαίζον έργο του τρίτου αγγέλου δεν έχει εκτιμηθεί στη σπουδαιότητά του. Ο Θεός ήθελε ο λαός Του να βρίσκεται πολύ πιο μπροστά από τη θέση που κατέχει σήμερα. Τώρα όμως, όταν έχει έλθει ο καιρός να προχωρήσουν σε δράση, έχουν προετοιμασία να κάνουν. Όταν οι Εθνικοί Μεταρρυθμιστές άρχισαν να προωθούν μέτρα για τον περιορισμό της θρησκευτικής ελευθερίας, οι ηγέτες μας θα έπρεπε να έχουν επίγνωση της κατάστασης και να έχουν εργαστεί με ζήλο για να εξουδετερώσουν αυτές τις προσπάθειες. Δεν είναι κατά την τάξη του Θεού να έχει αποκρυβεί από τον λαό μας το φως—η ίδια η παρούσα αλήθεια που είχαν ανάγκη γι' αυτόν τον καιρό. Δεν κατανοούν πραγματικά όλοι οι λειτουργοί μας που κηρύττουν το μήνυμα του τρίτου αγγέλου τι συνιστά αυτό το μήνυμα. Το κίνημα της Εθνικής Μεταρρυθμίσεως έχει θεωρηθεί από μερικούς ως τόσο μικρής σημασίας, ώστε δεν έκριναν αναγκαίο να του δώσουν πολλή προσοχή και μάλιστα αισθάνθηκαν ότι, πράττοντας έτσι, θα αφιέρωναν χρόνο σε ζητήματα διακριτά από το μήνυμα του τρίτου αγγέλου. Είθε ο Κύριος να συγχωρήσει τους

αδελφούς μας που έτσι ερμήνευσαν το ίδιο το μήνυμα γι' αυτόν τον καιρό.»

Ο λαός πρέπει να αφυπνισθεί σχετικά με τους κινδύνους του παρόντος καιρού. Οι φύλακες κοιμούνται. Είμεθα χρόνια πίσω. Ας αισθανθούν οι επικεφαλής φύλακες την επείγουσα ανάγκη να προσέχουν τον εαυτό τους, μήπως χάσουν τις ευκαιρίες που τους δίδονται να διακρίνουν τους κινδύνους.

«Εάν οι ηγέτες άνδρες στις συνδιασκέψεις μας δεν δεχθούν τώρα το μήνυμα που τους εστάλη από τον Θεό και δεν ευθυγραμμισθούν για δράση, οι εκκλησίες θα υποστούν μεγάλη απώλεια. Όταν ο σκοπός, βλέποντας την ρομφαία να έρχεται, δίδει με τη σάλπιγγα έναν καθορισμένο ήχο, ο λαός σε όλη τη γραμμή θα ανταποδώσει την προειδοποίηση, και όλοι θα έχουν την ευκαιρία να ετοιμασθούν για τη σύγκρουση. Αλλά πολύ συχνά ο ηγέτης έχει σταθεί διστακτικός, σαν να λέγει: “Ας μη σπεύδωμεν υπερβολικά. Μπορεί να υπάρχει κάποιο λάθος. Πρέπει να προσέξωμεν να μη σημάνωμεν ψευδή συναγερμό.” Αυτή ακριβώς η διστακτικότητα και η αβεβαιότητα εκ μέρους του κραυγάζει: “Ειρήνη και ασφάλεια.” Μη διεγείρεσθε. Μη θορυβείσθε. Έχει δοθεί πολύ μεγαλύτερη έκταση σ' αυτό το ζήτημα της θρησκευτικής τροπολογίας απ' όση απαιτείται. Όλη αυτή η αναταραχή θα καταλαγιάσει.” Έτσι, κατ' ουσίαν αρνείται το μήνυμα που εστάλη από τον Θεό, και η προειδοποίηση, η οποία είχε σκοπό να αφυπνίσει τις εκκλησίες, αποτυγχάνει να επιτελέσει το έργο της. Η σάλπιγγα του σκοπού δεν δίδει καθορισμένο ήχο, και ο λαός δεν προετοιμάζεται για τη μάχη. Ας προσέξει ο σκοπός μήπως, εξαιτίας της διστακτικότητος και της καθυστερήσεώς του, ψυχές αφεθούν να απολεσθούν, και το αίμα τους ζητηθεί από το χέρι του.»

«Επί πολλά έτη αναμέναμε να θεσπισθεί στη χώρα μας ένας νόμος περί Κυριακής· και τώρα που το κίνημα αυτό βρίσκεται πλέον ακριβώς ενώπιόν μας, διερωτώμεθα: Θα πράξει ο λαός μας το καθήκον του στο ζήτημα αυτό; Δεν μπορούμε να συμβάλουμε στην ανύψωση του λαβάρου και στο να καλέσουμε στην πρώτη γραμμή εκείνους που σέβονται τα θρησκευτικά τους δικαιώματα και προνόμια; Ο καιρός ταχέως πλησιάζει, όταν όσοι επιλέγουν να υπακούουν στον Θεό μάλλον παρά στους ανθρώπους θα γίνουν να αισθανθούν τη χείρα της καταπίεσης. Θα ατιμάσουμε, λοιπόν, τον Θεό παραμένοντας σιωπηλοί, ενώ οι άγιες εντολές Του καταπατούνται;»

«Ενώ ο Προτεσταντικός κόσμος, με τη στάση του, προβαίνει σε παραχωρήσεις προς τη Ρώμη, ας εγερθούμε ώστε να κατανοήσουμε την κατάσταση και να δούμε την ενώπιόν μας σύγκρουση στις αληθινές της διαστάσεις. Ας υψώσουν τώρα οι σκοποί τη φωνή τους και ας μεταδώσουν το μήνυμα που αποτελεί παρούσα αλήθεια για τον καιρό αυτόν. Ας δείξουμε στους ανθρώπους που βρισκόμαστε στην προφητική ιστορία και ας επιδιώξουμε να αφυπνίσουμε το πνεύμα του αληθινού Προτεσταντισμού, ξυπνώντας τον κόσμο ώστε να συναισθανθεί την αξία των προνομίων της θρησκευτικής ελευθερίας, τα οποία απολάμβανε επί τόσο μακρό χρόνο.»

«Ο Θεός μάς καλεί να αφυπνισθούμε, διότι το τέλος είναι πλησίον. Κάθε ώρα που παρέρχεται είναι ώρα δραστηριότητας στις ουράνιες αυλές, για να ετοιμασθεί επί της γης ένας λαός ώστε να διαδραματίσει τον ρόλο του στις μεγάλες σκηνές που σύντομα πρόκειται να εκτυλιχθούν ενώπιόν μας. Αυτές οι φευγαλέες στιγμές, που μας φαίνονται τόσο μικρής αξίας, είναι βεβαρημένες με αιώνια συμφέροντα. Διαμορφώνουν το πεπρωμένο των ψυχών για αιώνια ζωή

ή αιώνιο θάνατο. Τα λόγια που προφέρουμε σήμερα στα ότα του λαού, τα έργα που επιτελούμε, το πνεύμα του μηνύματος που μεταφέρουμε, θα είναι οσμή ζωής προς ζωήν ή θανάτου προς θάνατον.»

«Αδελφοί μου, συνειδητοποιείτε ότι η δική σας σωτηρία, καθώς και η μοίρα άλλων ψυχών, εξαρτάται από την προετοιμασία που κάνετε τώρα για τη δοκιμασία που βρίσκεται ενώπιόν μας; Έχετε εκείνη την ένταση ζήλου, εκείνη την ευσέβεια και αφοσίωση, που θα σας καταστήσουν ικανούς να σταθείτε όταν θα εγερθεί εναντίον σας αντίσταση; Εάν ο Θεός μίλησε ποτέ μέσω εμού, θα έρθει ο καιρός όταν θα οδηγηθείτε ενώπιον συμβουλίων, και κάθε θέση αλήθειας την οποία κρατείτε θα υποβληθεί σε αυστηρό έλεγχο. Ο χρόνος που τόσο πολλοί αφήνουν τώρα να χάνεται θα έπρεπε να αφιερώνεται στην εντολή που μας έχει δώσει ο Θεός, να προετοιμαστούμε για την επερχόμενη κρίση.» Testimonies, τόμος 5, 714–716.